

Wystawa Tryumf koloru
Tekst łatwy do czytania (ETR)

Grafika użytkowa

Grafiki, czyli obrazy wydrukowane, są bardzo różne.
Czasem drukuje się mało odbitek, a czasem bardzo wiele.
Artysta może wymyślić wszystko od początku do końca.
Może też wymyślić tylko to, co ma być na plakacie.
Drukuje już ktoś inny.
Tak było ponad sto lat temu i tak samo jest dzisiaj.

Kolor w grafice

Artyści i artystki zawsze używali kolorów, gdy malowali albo rysowali.
Naukowcy też zaczęli dużo myśleć o kolorach.
Artyści byli ciekawi, co wymyślili naukowcy.
Dowiadawali się nowych rzeczy o barwach i farbach.
Ponad dwieście lat temu zaczęli drukować.
Pomogły nowe wynalazki.
To było bardzo ważne.
Rysunek kredką powstaje tylko jeden.
Wydrukować można więcej obrazków niż jeden.
Dzięki nowym wynalazkom
drukowane rzeczy przypominały rysunki kredką albo farbą.
Artystom i artystkom się to podobało.
Widzom też.

Artyści obcy we Francji

Dawniej artyści i artystki z całego świata przyjeżdżali do Paryża.
Było tu dużo szkół, gdzie mogli się uczyć.
Mogli też oglądać obrazy w muzeach.
Poznawali się i mogli razem pracować.

Plakat komercyjny

Dawniej artyści wymyślali też plakaty.
Reklamowały one różne przedmioty.
Plakaty były kolorowe i podobały się.
Ludzie chcieli kupować reklamowane rzeczy.
Tak samo jest dzisiaj.
Czasem plakaty reklamują koncert albo przedstawienie.
Potrzeba było wielu plakatów.
Można było je wydrukować, bo powstały nowe maszyny do drukowania.
Dawniej najwięcej ciekawych plakatów powstawało w Paryżu.

SALA WYSTAW

1. Henri de Toulouse-Lautrec (1864–1901)

Divan Japonais, Paryż 1892/1893

Plakat reklamuje kawiarnię. Widzimy kobietę i mężczyznę na krzesłach. Z tyłu zobaczysz też kobietę (przedstawioną od stóp do szyi) występującą na scenie. Artysta używa niewielu kolorów: czarnego, żółtego, pomarańczowego i szarego. Plakat zrobiono sto trzydzieści lat temu.

2. Henri de Toulouse-Lautrec (1864–1901)

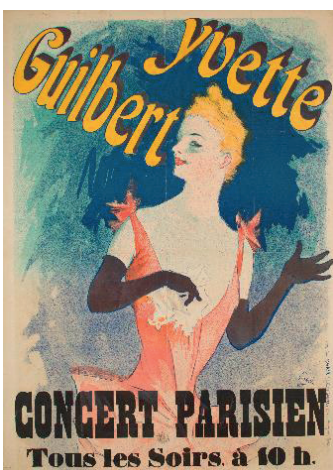
Eldorado – Aristide Bruant w swoim kabarecie, Paryż 1892

Na plakacie widzisz artystę, który nazywał się Aristide Bruant. Plakat reklamuje jego dawne przedstawienie. Kolory na plakacie to niebieski, żółty i czerwony. Artysta nosi ubranie, które było modne sto lat temu – pelerynę, szal i kapelusz. Wydrukowano bardzo dużo takich plakatów.

3. Jules Chéret (1836–1932)

Yvette Guilbert – Paryski koncert, Paryż 1891

Plakat przedstawia młodą i ładną kobietę. Ma na sobie różową sukienkę. To artystka, która nazywała się Yvette Guilbert. Plakat reklamuje jej przedstawienie. Plakat wydrukowano ponad sto trzydzieści lat temu.

4. Paul Émile Berthon (Berton) (1872–1909)

Towarzystwo Przyjaciół Sztuk w La Manche, Paryż 1899

Zobaczysz tu młodą kobietę i kwiaty.
Z tyłu jest woda i płynie po niej łódka.
Jest tu dużo koloru żółtego.
Tak naprawdę te rzeczy nie są żółte,
tylko artysta tak je przedstawił.
Artyści nie zawsze muszą pokazywać rzeczy tak,
jak naprawdę wyglądają.

5. Henri-Gabriel Ibels (1867–1936)

W cyrku – Arena cyrkowa, Paryż 1893

To jest namiot cyrkowy.
Mężczyzna jest ubrany na żółto i patrzy do środka.
Ty widzisz go od tyłu.
On jest pracownikiem cyrku.
Ubrany jest w specjalny strój.
Jest tu bardzo dużo kolorów:
żółty, zielony, niebieski i pomarańczowy.
W dawnych czasach ludzie chętnie chodzili do cyrku.
Lubili też oglądać rysunki pokazujące cyrk.

6. Henri-Edmond Cross (1856–1910)

Przechadzka – Cyprysy, Paryż 1897

Widać tutaj kilka osób.
Spacerują nad brzegiem wody.
Z przodu wszystko jest żółte, z tyłu jest niebieskie.
Te kolory nie są gładkie.
Składają się z wielu bardzo małych kropek.
Ponad sto lat temu niektórzy artyści
tworzyli właśnie w ten sposób.
Chcieli wymyślić nowy sposób pokazywania kolorów.

7. Pierre Bonnard (1867–1947)

Mała praczka, Paryż 1896

Mała dziewczynka idzie ulicą.
Niesie kosz z ubraniami do wyprania.
Pracuje jako praczka.
Dawniej dzieci musiały ciężko pracować.
W dawnych czasach ludzie myśleli, że tak jest dobrze.
Dzisiaj w wielu krajach myślą inaczej.

8. Henri Rivière (1864–1951)

Ze szczytów wież Notre-Dame, Paryż 1900

To miasto to Paryż.
Jest zima.
W dole płynie rzeka.
Budynki są przysypane śniegiem.
Jest mgła.
Nie wszystko widać wyraźnie.
Dachy i wieże z przodu to wielki kościół.
Na niebie lecą ptaki.
Miasto zimą wygląda inaczej niż latem.
Jest mniej kolorów.

POKÓJ ORZECHOWY

9. Edvard Munch (1863–1934)

Wieczór – Lęk, Paryż 1896

Artysta pokazał tu kilku ludzi.
Nie wyglądają tak, jak w rzeczywistości.
Wyglądają, jakby patrzyli na Ciebie.
Ich twarze przypominają maski.
Są trochę straszni.
Zobaczysz tu tylko trzy kolory: czarny, biały i czerwony.
Te trzy kolory bardzo się od siebie różnią.
Zobacz, jak niewielu kolorów trzeba, żeby coś pokazać.

POKÓJ BRZozowy

10. Alfons Mucha (1860–1939)

JOB, Paryż, Tuluza 1896

Ten plakat reklamował papier potrzebny do zrobienia papierosa.

Dlatego kobieta na plakacie pali.

Dawniej nie wiedzano, że palenie bardzo szkodzi.

Kobieta miała zachęcać innych do palenia.

Na plakacie użyto kilku kolorów: fioletowego, żółtego i zielonego.

Napis JOB oznacza nazwę firmy.

Autor tego plakatu był bardzo słynnym artystą.

Często wykonywał plakaty, które reklamowały różne rzeczy.

11. Eugène Grasset (1845–1917)

Czterolistna koniczyna marki Georges Richard – Welocypedy & Automobile,
Paryż 1899

To reklama firmy produkującej rowery.

Wydrukowano ją ponad sto lat temu.

Kobieta prowadzi rower.

Ubrana jest tak, jak ubierano się sto lat temu: ma suknię i modną wtedy fryzurę.

Widzisz tu przede wszystkim kolor czerwony i pomarańczowy oraz trochę zielonego.

Litery w napisie są szare.

Reklamy wcale nie są czymś nowym.

Na wystawie zobaczysz wiele reklam.

Artyści starali się, żeby były ładne i ciekawe.

12. Etienne Moreau-Nélaton (1859–1927)

Palnik Auera – Żarzenie gazowo-olejowe, Paryż 1895

Widzisz tu kobietę i chłopca wpatrzonych w latarnię uliczną.
Jest bardzo jasna.

Światło na ulicy w nocy jest bardzo ważne.

Sto lat temu taka latarnia była bardzo nowoczesna.

Dawała bardzo silne światło.

Ludziom to się bardzo podobało.

Artysta pokazał to wszystko, używając tylko kilku kolorów:
czarnego, niebieskiego i żółtego.

POKÓJ MARMUROWY

13. Camille Martin (1861–1898)

Oktładka 2. rocznika „L'Estampe originale”, Paryż 1894

To okładka książki.

Wydano ją prawie sto trzydzieści lat temu.

W środku tej książki było dużo obrazów.

Na jej okładce widzisz rośliny i prasę drukarską.

To urządzenie służyło do drukowania gazet,
plakatów i ilustracji.

Dzisiaj artyści też mogą używać takiej maszyny.